



Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Confusio in medicinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

re vicissim? An non mulier, seu anima potius in ruborem danda est, que confusione res dignas gerit? Numquid, *Qui prius responderet,* Prou. 12.
4.
quam audiat, stultus se esse demonstrat, & Prou. 18.
13.
confusione dignum? Deniq; sicut honor & gloria in sermene sensati, ita lingua imprudentis Eccli. 5. 15.
subuersio est ipsius. Non appelleris susurro, ait idem, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. Super furem enim est confusio & paenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. Hæc talia, isti tales merentur. Atq; utnam icti saperent, ne operiantur, sicut diploide, confusione sua, & non solùm in hac vita, sed etiam in altera, æterna confusione induantur.

§. VII.

Confusio in medicinam

Est enim confusio adducens peccatum, & est Eccli. 4.
confusio adducens gratiam & gloriam: tum 25.
scilicet, si admoniti de errore resipiscant. Psal. 82.
Hinc ait Psalmista: *Imple facies eorum ignominia, & quarent nomen tuum, Domine.* Po-
test enim contemptus & ignominia aperire homini oculos, ut & suam videat miseriam, & mundi agnoscat vanitatem. Qualem historiam ex PP. Dominicanorum Annalibus recitat

Hieron.
Platus
lib. 3. de
bono stat.
Relig.
cap. 38.

recitat Hieronymus Platus, in hunc fere modum: *In eodem quoque Ordine (Dominicano) eodem etiam fere tempore, illustris fuit omni item sanctitatis & doctrina laude Petrus Consalvus, cuius conuersioni causam dedit res leuis in speciem, sed quæ mundi vanitatem ei planè ostendit. Nam cum Episcopo Valentino natus esset, & ab eo opima beneficia adolescentulum adhuc ante legitimam etatem consequutus esset, quibus ille ad delicias, & inanem fastum fruenteratur, ita contigit, ut quadam die, dum in equo una cum aliquot aequalibus tota urbe, hic, illis, lasciaret, in profundum lutum caderet; ex quo cum totus madidus ac cœnosus extractus esset, accidit insuper ut à puerorum manu, quæ fortè circumstebat, cum risu & scommate multo procaciter exciperetur. Quare pudore suffusus, sibiq; ipsi iratus, ita secum loqui cœpit; quandoquidem sic à mundo, cui seruierat, traheretur, se quoque vicissim eum tractaturum, ut decebat. Itaq; eodem momento constituitur Deo famulaturum, quod etiam paulo post cum magna cinuum omnium admiratione aggressus*

Polydor.
Virgil.
lib. 7. ex
Chron.
German,

est in ea, quam dixi, familia. Quin & regum circa finē superbia domita est contusione. Canutus Daniæ rex & Angliae, aliquando sedili in littore posito dixisse fertur; Mare regni mei pars

parses, itaq; mihi obtemperes: volebet nimirum, ut homines dicerent: *Qualis est hic, Matth. 8.* quia venti & mare obediunt ei? Sed aliter res ^{27.} evenit, nam protinus contrarium factum est: mox enim mare, impetu facto, sinum eius liberaliter irrigauit. Quare territus rex uuidis vestibus de solio surrexit, & tam laute habitus, *Vana est,* dixit, *omnium regum potestas: solus Deus omnipotens.* Itaque corona Crucis imposita, post illa, pietatis cultor, & modestiae exemplum fuit. Mare igitur, *Dum non pareret, docuit parere;* & regem, quem voluit docere, cuius potentia esset, pudefecit.

C A P V T X I V .

*Hypocritas detectos iustissime, pro quaestia
laude, ignominij omnibus appeti
& concidi.*

§. I.

Quibus similes sunt Hypocrite?

 logenes cuidam sibi placenti, quod de leonis exunio tectus ingredetur: Non tu desines, inquiebat, virtutis stragulas pudefacere? scilicet indecens esse lib. 6. exultimabat, quod homo mollis Herculis cap. 2.

S amictum